

καὶ τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς. Διὰ τοῦτο λίαν δικαίως σύμ-
 πασα ἢ κοινωνία τῆς Σμύρνης εἰλικρινῶς ἐπένηθη καὶ ἔκλαυσε
 τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνεκτιμήτου ἀνδρός, περὶ οὗ ὁ αὐτόθι συνά-
 δελφός του ἱατρός κ. Μιλτιάδης Ἐμμανουήλ, διερμηνεύων τὴν
 κοινὴν γνώμην, κατὰ τὸν συγκινητικώτατον ἐπικήδειον λόγον του,
 ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ἀείμνηστος καὶ ἀλησμόνητος Μόσχος Μαζαράκης
 ἦτο «τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ
 τὴν καθαρὰν ἐποψιν τῆς φιλανθρωπίας καὶ εὐσυνειδήσιας.»

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σὲ ζηλιάρη.

Ἄφου ζηλιάρης εἶσαι, κύρ-Γεωργάκη,
 κοντὴ γυναῖκα ἔπρεπε νὰ πάρης,
 γιατί εὐκόλα ἓνα τέτοιο βαθρακάκι
 θὰ ἤμποροῦσες νὰ τὸ κουμαντάρης·
 κ' ἔγνοια δὲν θᾶχες γιὰ ἄλλοι κανένα
 μὴν περισέψη ἀφ' ὅτι εἶνε γιὰ σένα.

Γιὰ ἐρωτάρη γέρο.

Γέρος ποῦ γλυκοκουττάζει
 τὰ κορίτσια, καὶ νὰ κάνη
 ἔρωτα μ' αὐτὰ ζητεῖ,
 μὲ κουτσὸ θαρρεῖς πῶς ἠμοιάζει,
 ποῦ, ἐνῶ βαστᾷ δεκάκι,
 ἂν σὲ μπάλο τύχη, κάνει
 καὶ αὐτὸς τὸ χορευτή.